

Claude Debussy: D-dúr „Holdfény” tétel a Suite Bergamasque zongoraszvitből (Claire de Lune)

Paul Verlaine: Holdfény (Szabó Lőrinc fordítása)

Különös táj a lelked: nagy csapat
álarcos vendég jár táncolva benne;
lantot vernek, de köntösük alatt
a bolond szív mintha szomoru lenne.

Dalolnak, s zeng az édes, enyhe moll:
életművészet! Ámor győztes üdve!
De nem hiszik, amit a száj dalol,
s a holdfény beleragyog énekükbe,

a szép s bús holdfény, csöndes zuhatag,
melyben álom száll a madárra halkan,
s vadul felsírnak a szökőkutak,
a nagy karcsú szökőkutak a parkban.

Bartók Béla: Este a székelyeknél (Magyar képek 1. tétele)

Bartók Kodály Zoltán gyűjtése eredményeképpen a „Kelj fel, juhász” c. népdal alapján írta a művet

Kelj fel, juhász, ne aludjál,
Elveszett a csengős bárány!
Nem aluszom, csak heverek,
Nem is igaz, hogy elveszett.

Nem szánt-vet az égi madár,
Mégis eltartja a határ.
Én sem szántok, se nem vetek,
Mégis megélek köztetek.

Összejártam járásomat,
Kisbonyai határomat,
Mégsem találtam barmomra,
Csak a kedves galambomra.

Én Istenem, minek élek,
Ha a semmitől is félek.
Száraz levél megzörrenik,
Bennem a vér meghidegszik.

W. A. Mozart: Az Éj királynője ária (Varázsfuvola, 2. felvonás)

Bosszú-ária – Éj királynője (Varró Dániel fordítása)

Szívemben, ó, a bosszú pokla fortyog!
Ég, fűt a lángja!
Lángnyelvek tánca és ezer halál!
Mész most, és lány, Sarastrót vérbe fojtod!
Sarastrót vérbe fojtod!
Vagy többé lányom nem leszel te már!
A lányom nem, soha nem leszel te már!
Az én lányom soha nem leszel te már... (ha-haha-haha-haha-haha-haaa!)
Lányom nem leszel te már! (Ha-haha-haha-haha-haha-haaa!)
Vagy többé lányom nem leszel te már!

Legyél örökre árva!
Légy szívemből kizárva!
Mindentől elcibálva,
ami boldogságot ad!
Mindentől
eltépve,
elszakítva,
ami boldogságot ad,
ami... (hahaha-haha-haha-haaa!)
ami boldogságot ad,
ha nem bugyog Sarastrónak ki vére!
Halld! Halld! Halld, bosszú-isten! Halld az átkomat!

Halász Judit: Napsugár (zeneszerző: Bródy János, album címe: Amikor én még kislány voltam)

A napsugár, ha vidáman ébred
beköszön az ablakon
Felhőtlen tiszta arccal
mosolyog az ágyamon

Jó reggelt kívánok – mondja
s nevetve szemembe néz
Gyerünk gyorsan, ugorj az ágyból
vigyázz, hogy el ne késs

A tükör szélén táncra perdül
kibontja sok színét
S a szobám falát körbejárja
szívárványt szórva szét

A porszemek életre kelnek
s levegő felpezseg
s valahogy minden arra vár
hogy én talpon legyek

Ó, napsugár, ó, napsugár
én szeretlek nagyon
Jöjj el hozzám minden hajnalon
Ó, napsugár, ó, napsugár
én szeretlek nagyon

Olyan jó lenne, ha így kezdődne
minden új napom

Ha reggel, mikor felébredek
kinn zuhog az eső
Semmi kedvem sincs felkelni
azt hiszem ez érthető

Ha borús felhők lógnak az égen
az ágyból kimászni kár
De egész más, ha már korán reggel
mosolyog a napsugár

Ó, napsugár, ó, napsugár...

Este van már... (magyar népdal, Bartók gyűjtés 1909-ből)

Este van már, nyolc óra,
Ég a világ a boltban,
Sallárom, sallárom,
Ég a világ a boltban.

Ott mérik a pántlikát,
Piros színű pántlikát,
Sallárom, sallárom,
Piros színű pántlikát.

Jakuts Pista méreti,
Az asztalra leteszi,
Sallárom, sallárom,
Az asztalra leteszi.

Bíró Róza felveszi,
A hajába biggyeszti,
Sallárom, sallárom,
A hajába biggyeszti.

Biggyeszd Róza, nem bánom,
Úgyis te lész a párom,
Sallárom, sallárom,
Úgy is te lész a párom.